

РЕШЕНИЕ

№ 19150

гр. София, 08.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4676** по описа за **2024** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „СИТИ КЕШ“ ООД, предявено от Н. П. – управител, чрез пълномощник Ц. Б. на основ. чл. 63, ал. 1, изр. Второ от ЗАНН, срещу Решение № 1183/07.03.2024 г., постановено по НАХД № 16449/2023 г. по описа на Софийски районен съд/СРС/, Наказателно отделение/НО/, 132-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 003715/18.09.2023 г., издадено от и.д. директор на РД за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград към ГД „Контрол на пазара“ при Комисия за ЗЗП, с което на „СИТИ КЕШ“ ООД на основание чл.210а от ЗЗП е наложено адм.наказание - имуществена санкция в размер на 2000 лева, за нарушение на чл.68г, ал.1 вр. чл.68в от ЗЗП.

В касационната жалба се сочи, незаконосъобразност на обжалваното решение, постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че СРС не е извършил обективно, всестранно и пълно изследване па обстоятелствата по делото, като при постановяване на решението не е направен анализ на събраните писмени доказателства. Сочил се, че по делото няма данни, лицето да е кандидатствало за отпускане на кредит пред друга финансова институция. Сочил се още, че от страна на

дружеството не е налице извършена нелоялна търговска практика. Изразява се становище за приложимост на чл.28 от ЗАНН. Иска се обжалвания съдебен акт да бъде отменен, като с него бъде отменено и процесното НП . Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – директор на РД за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград към ГД „Контрол на пазара“ при Комисия за ЗЗП, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита решението за правилно и законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XIII-и касационен състав, с оглед твърденията на страните, предмета на служебна проверка и въз основа, събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, при спазване изискванията за форма, съдържание и приложения и при липса на отрицателни процесуални предпоставки, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил, че на 27.05.2022 г. бил сключили договор за паричен заем кредит № 683261, между дружеството „Сити кеш“ ООД и лицето С. И. А., по силата на който дружеството отпуснало на А. паричен заем в размер на 800 лева, с дата на погасяване до 27.11.2023г. В 14-дневен срок от сключване на договора кредитополучателя се възползвал от възможността да се откаже от договора, като уведомил дружеството и бил информиран за сумата, която трябва да заплати при предсрочното погасяване на кредита.

На 09.06.2022г. кредитополучателя, погасил изцяло заема и заплатил лихва за периода от получаване на сумата по кредита в размер на 12,05 лева, или в общ размер на 812,05 лева. След погасяването му, дружеството не отразило същото в своята система и не подало информация до Централния кредитен регистър /ЦКР/ към Българска народна банка /БНБ/. Подадената информация била, че кредита не е погасена, поради което лицето - кредитополучател е в забава в изплащане на вноските по него.

При направена справка в ЦКР към БНБ, С. А. установил, че към 30.11.2022 г. бил в забава по кредита с 180 дни, поради което на 05.04.2023 г. подал сигнал до Министерството на финансите, в последствие препратен на КЗП. По повод сигнала била извършена проверка в офис на „Сити кеш“ ООД. От дружеството са дадени обяснения, че била допусната техническа грешка, като вместо да се отрази погасяването на кредита, било отразено, че има забава. От дружеството е посочено, че веднага след подадения сигнал информацията е актуализирана.

От проверяващите е прието, че дружеството прилага нелоялна търговска практика, тъй като въпреки погасяването на кредита не е актуализирало информацията в ЦКР, което противоречи на изискванията за добросъвестност и компетентност. Налице било

нарушение на чл. 68г, ал. 1 вр. чл. 68в ЗЗП и на 14.07.2023 г., за което на дружеството бил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № К-003715.

Въз основа на акта е издадено и обжалваното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

За да потвърди НП съдът е приел, че при съставянето на АУАН, респ. издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а от приобщения по делото доказателствен материал следва безспорният извод, че е осъществен съставът на нарушение на чл. 68г, ал. 1 във вр. с чл. 68в от ЗЗП. От решаващия състав са изложени мотиви и защо не са налице основания нарушението да се квалифицира като маловажно.

По делото е представена заповед № 319-ЛС/22.04.2015 г. на председателя на КЗП, с която е определено длъжностно лице, което да съставя АУАН, а именно Е. Ц., съставила процесния АУАН. Със заповед. на председателя на КЗП /л.14 от НАХД16449/23 г./, директор на ГД „Контрол по пазара“ при КЗП е оправомощен да издава НП за нарушения по ЗЗП, поради което възраженията на касатора в тази насока са неоснователни.

Легалният смисъл на понятието „нелоялни търговски практики“ вложен в нормата на чл.68г ал.1 от ЗЗП предвижда,че нелоялност е налице когато практиката противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност, и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.

Фактическият състав на посочената норма изисква наличието на следните кумулативни предпоставки: да е налице предлагане; то да противоречи на изискванията за добросъвестност и професионална компетентност; и да променя или да е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител.

Според § 13 т. 23 от ДР на ЗЗП „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

Според легалната дефиниция на понятието „добросъвестност и професионална компетентност“ по § 13 т. 28 от ДР на ЗЗП, това е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца. Преценката за наличие или вероятност от съществено изменение на икономическото поведение на

потребителите по см. § 13 т. 25 се извършва, като органът съобразява използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе решение за закупуване на стока при определени условия, след като се е запознал с тях, което води до вземането на решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика. Наличието на всички тези предпоставки обаче не се установява в настоящия случай от съвкупната преценка на доказателствата, съдържаща се в административната преписка, и тези, приобщени в хода на съдебното производство.

Във връзка с горното, съдът приема за неоснователни възраженията, изложени в касационната жалба в тази насока. В процесния казус са налице данни за наличието на признаците на нелоялна търговска практика, както и, че районният съд е подложил на обстоен анализ фактите по делото. От събраните по делото доказателства по безспорен начин е установено, че санкционираното дружество е извършило деянието, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Въпреки, че е имало задължението да отрази своевременно погасяването на кредита и да подаде информация за това в ЦКР към БНБ, то не е сторило това.

По отношение на твърдението, че от страна на дружеството е допусната техническа грешка, която била отстранена веднага след подаване на сигнала, следва да се посочи, че това не е обстоятелство, което да води до освобождаване на дружеството от административнонаказателна отговорност. В случая периода от време, през който тази информация не е подадена към ЦКР е почти шест месеца. По този начин търговецът „СИТИ КЕШ“ ООД е накърнило икономически интереси на потребителя, тъй като за лицето А. е подадена информация към ЦКР на БНБ, че е в забава по плащане на кредита от 180 дни.

Ирелевантен в този смисъл е въпросът, дали потребителят е кандидатствал в друга финансова институция и дали му е бил отказан или отпуснат кредит.

Настоящият касационен състав споделя изводите на РС, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени всички разпоредби на ЗАНН и ЗЗП. В тази връзка счита, че решаващият съд е достигнал до аналогични правни изводи, поради което решението като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лева за настоящата инстанция, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 1183/07.03.2024 г., постановено по НАХД № 16449/2023

г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав.

ОСЪЖДА „СИТИ КЕШ“ ООД сумата в размер на 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение в настоящата инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.